

Sygn. akt II Ka 273/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Anny Olech-Maciąg

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2020 r.

sprawy **M. D.**

oskarżonego z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 13 § 1 kk w zb. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 23 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 794/19

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 273/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 23 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 794/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. (wspólny w obu apelacjach) - obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, w szczególności art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego z przekroczeniem zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego poprzez przyjęcie, iż brak jest dowodów pozwalających na ustalenie ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony umyślnie wprowadzał i usiłował wprowadzić do obrotu towary oznaczone podrobionymi znakami towarowymi, a wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne, podczas gdy uwzględnienie wszystkich zebranych dowodów, w szczególności dowodów dotyczących nabycia proszku od litewskiej firmy w ilości wynikającej z faktur w zestawieniu z ilością proszku rzeczywiście posiadanego w magazynie, ocenionych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn, albowiem miał on świadomość, że wprowadzał oraz usiłował wprowadzić do obrotu proszek do prania A., oznaczony podrobionymi znakami towarowymi.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
	<p>II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia wpływający na jego treść polegający</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

<p>na założeniu wniosku, że dokonywanie obrotu i usiłowanie dokonania obrotu podrobionymi proszkami do prania A. przez oskarżonego było nieumyślne podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności ilość, cena, rodzaj oferowanego przez oskarżonego proszku i zabezpieczonego w jego magazynie proszku do prania A. świadczy, że miał on świadomość, że oferowany przez niego proszek do prania A. był nieoryginalny i oznaczony podrobionym znakiem towarowym, a tym samym oskarżony działał co najmniej z zamiarem ewentualnym licząc się z faktem, że może dokonywać obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi A..</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia wpływający na jego treść polegający na założeniu wniosku, że oskarżony nie usiłował dokonać obrotu podrobionymi proszkami do prania A. o wadze innej niż 7,6 kg a jego działanie w odniesieniu do proszków do prania A. o wadze innej niż 7,6 kg stanowiło niekaralne przygotowanie, w sytuacji gdy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i miejscu składował w celu sprzedaży podrobione proszki A. o wadze innej niż 7,6 kg.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>IV. obrazę przepisów postępowania karnego art. 4. 10, 410 kpk poprzez błędną ocenę dowodów i przyjęcie wniosku, że niskie ceny zakupu podrobionych towarów A. kupowanych przez oskarżonego w połączeniu z nieprawidłowościami co do stanu magazynowego posiadanych przez oskarżonego proszków do prania nie wskazywały</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>na nieautentyczność/podrobienie zakupywanych produktów A., podczas gdy prawidłowa ocena dowodów w tym zakresie w świetle zasad doświadczenia życiowego winna prowadzić do odmiennych wniosków</p>		
<p>V. obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 44 § 1 i 6 kk oraz art. 306 Prawa Własności Przemysłowej poprzez niezastosowanie i zaniechanie orzeczenia przypadku podrobionych towarów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi A. jako rzeczy pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, skutkujące wydaniem podrobionych towarów A. oskarżonemu, a konsekwencji skutkujące naruszeniem i nieuwzględnieniem prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego uprawnionego z rejestracji znaków towarowych A., pomimo złożonego przez pokrzywdzonego/oskarżyciela posiłkowego wniosku o orzeczenie przypadku przez zniszczenie podrobionych towarów A. zabezpieczonych przez organy ścigania w niniejszej sprawie a przekazanych do dyspozycji Sądu i jednoczesnych braku wątpliwości Sądu co do faktu, że dowody rzeczowe zabezpieczone w niniejszej sprawie są towarami podrobionymi - oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi A..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>VI. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na jego treść, skutkującą wydaniem wyroku uniewinniającego oraz zwrotem oskarżonemu na podstawie art. 230 § 2 kpk dowodów rzeczowych w postaci podrobionych towarów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

A. jako rzeczy pochodzących bezpośrednio z przestępstwa a w szczególności naruszenie art. 9 kpk poprzez niezawiadomienie i nieskierowanie przez Sąd (celem przeprowadzenia oddzielnego postępowania przygotowawczego) do Prokuratury informacji o oznaczeniu przez nieznaną sprawców będących w dyspozycji Sądu towarów A. podrobionymi znakami towarowymi, celem podjęcia przez organy ścigania czynności w kierunku wykrycia sprawców oznaczania proszków do prania słownymi i graficznymi znakami towarowymi A. skutkujące wydaniem podrobionych towarów A. oskarżonemu, a w dalszej konsekwencji skutkujące nieprzekazaniem dowodów rzeczowych w postaci podrobionych towarów A. Prokuraturze - pomimo wniosku o ściganie złożonego także w tym zakresie w toku postępowania przygotowawczego, (na podstawie art. 12 § 2 kpk wnoszono również o ściganie osób, których czyny pozostają w związku z popełnieniem obu form przestępstwa z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej)

VII. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na jego treść, skutkującą wydaniem wyroku uniewinniającego oraz zwrotem oskarżonemu na podstawie art. 230 § 2 kpk dowodów rzeczowych w postaci podrobionych towarów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi A. jako rzeczy pochodzących bezpośrednio z przestępstwa a w szczególności naruszenie art. 2 pkt. 3 kpk poprzez niezawiadomienie i nieskierowanie przez Sąd (celem przeprowadzenia postępowania przygotowawczego)

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>do Prokuratury informacji o oznaczeniu przez nieznaną sprawców będących w dyspozycji Sądu towarów A. podrobionymi znakami towarowymi, L, skutkujące wydaniem podrobionych towarów A. oskarżonemu, a w dalszej konsekwencji skutkujące nieprzekazaniem dowodów rzeczowych w postaci podrobionych towarów A. Prokuraturze - pomimo wniosku o ściganie złożonego także w tym zakresie w toku postępowania przygotowawczego, (na podstawie art. 12 § 2 kpk wnoszono również o ściganie osób, których czyny pozostają w związku z popełnieniem obu form przestępstwa z z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej) co jest sprzeczne z celami i zadaniami postępowania karnego wskazanymi w art. 2 pkt 3 kpk.</p>		
<p>VIII. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na jego treść, skutkującą wydaniem wyroku uniewinniającego oraz zwrotem oskarżonemu na podstawie art. 230 § 2 kpk dowodów rzeczowych w postaci podrobionych towarów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi A. jako rzeczy pochodzących bezpośrednio z przestępstwa a w szczególności naruszenie art. 2 pkt. 3 kpk poprzez nieorzeczenie przez Sąd przypadku będących w dyspozycji Sądu towarów A. bezsprzecznie oznaczonych podrobionymi słownymi i graficznymi znakami towarowymi A. skutkujące wydaniem podrobionych towarów A. oskarżonemu, a w konsekwencji skutkujące naruszeniem i nieuwzględnieniem prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego uprawnionego z rejestracji znaków towarowych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>A. pomimo złożonego przez pokrzywdzonego/oskarżyciela posiłkowego wniosku o orzeczenie przepadku przez zniszczenie podrobionych towarów A. zabezpieczonych przez organy ścigania w niniejszej sprawie a przekazanych do dyspozycji Sądu.</p>		
<p>IX. obraży art. 323 § 1 i 2 kpk i art. 340 § 2 i 3 kpk poprzez niezastosowanie instytucji przepadku wobec podrobionych towarów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi A. jako rzeczy pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, skutkujące wydaniem podrobionych towarów A. oskarżonemu, a w konsekwencji skutkujące naruszeniem i nieuwzględnieniem prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego uprawnionego z rejestracji znaków towarowych A., pomimo złożonego przez pokrzywdzonego/oskarżyciela posiłkowego wniosku o orzeczenie przepadku przez zniszczenie podrobionych towarów A. zabezpieczonych przez organy ścigania w niniejszej sprawie a przekazanych do dyspozycji Sądu oraz braku wątpliwości Sądu co do faktu, że dowody rzeczowe zabezpieczone w niniejszej sprawie są towarami podrobionymi oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi A..</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad I. Wspólny zarzut obu apelacji okazał się trafny, bowiem po uchyleniu wcześniejszego wyroku uniewinniającego rozpoznając sprawę Sąd I instancji ponownie</p>		

niezasadnie uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, logiczne i znajdujące potwierdzenie w innych dowodach zebranych w sprawie. Niewątpliwym w sprawie było ustalenie, że zabezpieczone w magazynie firmy oskarżonego opakowania proszku do prania i sam proszek były podrobione, nie zostało też zakwestionowane ustalenie, że poziom tego fałszerstwa nie pozwalał na dostrzeżenie tego faktu przez przeciętną osobę. Słusznie Sąd uznał, że sam fakt zajęcia się przez oskarżonego handlem tego rodzaju nie-podstawowym asortymentem nie rodzi po jego stronie obowiązku podjęcia starań o pozyskanie wiedzy specjalistycznej, która pozwoliłaby mu na samodzielne ustalenie, czy nabywany towar wywołuje jakiegokolwiek wątpliwości co do swej oryginalności. Tym niemniej nie tylko wygląd zewnętrzny ma tu istotne znaczenie, o czym poniżej.

Na wstępie wskazać jednak należy na treść i mankamenty zarzutu aktu oskarżenia. Po pierwsze, sformułowanie znamion zarzucanego oskarżonemu czynu nie odpowiada treści ustawy, co nie jest w sprawie mało istotne, mianowicie od 31 sierpnia 2007 r. do znamion występku z art. 305 § 1 ustawy Prawo własności przemysłowej nie należy już „wprowadzanie do obrotu” towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym, ale „dokonywanie obrotu” towarami oznaczonymi takimi znakami. Zmiana ta w świetle orzecznictwa sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, wskazującego na niekaralność „wtórnej” sprzedaży takich towarów na rynku ze wszystkimi tego konsekwencjami, jest niebagatelna. Pod rządem wcześniejszych przepisów nie mogło być bowiem

mowy o możliwości rozważania odpowiedzialności karnej osoby, która jest kolejnym ogniwem w łańcuchu handlowym w kontekście art. 291 lub art. 292 kk, jeśli nie dało się ustalić, że osoba, od której towar z podrobionymi znakami nabyła, była osobą, która jako pierwsza wprowadziła ten towar do obrotu (a nie być może sama była już kolejnym ogniwem, nie poprzedzającym bezpośrednio tego, kto towar bezprawnie oznaczył chronionym znakiem). Zmiana ta otwiera rozważania w kierunku potencjalnej zmiany kwalifikacji prawnej czynu, jeśli zebrane dowody nie dają podstawy do ustalenia, że oskarżony umyślnie dokonywał obrotu takimi towarami, co najmniej godząc się z możliwością, że są one dotknięte wadą akurat w postaci podrobionego znaku towarowego.

Nadto oskarżonemu zarzucono „wprowadzenie do obrotu” jednego opakowania proszku o wadze 7,6 kg oraz usiłowanie takiego działania wobec 59 szt. takich samych opakowań tego proszku oraz szeregu innych – za pośrednictwem portalu aukcyjnego Allegro. Należy zaś zauważyć, że w doktrynie podkreśla się, że obrót polegać może tylko na zawieraniu umów, usiłowanie obrotu – na oferowaniu towaru do np. sprzedaży, zaś samo posiadanie nawet bezprawnie oznaczonego towaru karalne nie jest. Jeśli więc jedyną przedstawioną przez oskarżyciela ofertą, pochodzącą od oskarżonego, jest oferta dotycząca opakowań po 7,6 kg, nie sposób zasadnie zarzucać mu, że usiłował (w szczególności na Allegro) dokonywać obrotu pozostałymi produktami, które (nawet jeśli z zamiarem dalszej odsprzedaży, ale jeszcze nie zmaterializowanym w

formie oferty) posiadał w magazynie firmy.

Niezależnie od powyższych mankamentów w ocenie Sądu odwoławczego dokonana przez Sąd I instancji ocena materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego, prowadząca do konkluzji, że nie można przypisać mu winy, jest nieprawidłowa. Wprawdzie rzeczywiście oskarżyciel nie przeprowadził bezpośredniego dowodu, pozwalającego na jednoznaczne ustalenie cen, w jakich w hurcie można było nabyć proszek A. na Litwie, jednakże logika i doświadczenie życiowe wskazują, iż gdyby w przypadkowej firmie (jak w wyjaśnieniach oskarżonego) można było kupić taki proszek w cenie ok. 29 zł netto, podczas gdy w Polsce jego wartość brutto oscylowała koło 80 zł, jego import z uwagi na tak dużą skalę zysku byłby powszechny. Nie można uznać za prawdziwe wyjaśnienie oskarżonego, że dokonał tylko jednorazowej transakcji dot. środków czystości, poza głównym asortymentem swojej działalności handlowej, bowiem w aktach kopii faktur za proszki i płyny do prania jest więcej. Logika nakazuje stwierdzić, że oskarżony przed zainwestowaniem pieniędzy zrobił rozeznanie w cenach na rynku i wiedział, jak się one kształtują. Jeśli więc znalazł firmę, oferującą proszki po bardzo korzystnych cenach, winien zachować szczególną ostrożność, bowiem powszechnie wiadomym jest, że rzeczy oferowane do sprzedaży w szczególnie atrakcyjnych cenach prawdopodobnie są albo wadliwe, albo pochodzą z przestępstwa. W okresie objętym aktem oskarżenia faktami medialnymi były akcje organów ścigania i zatrzymania osób oraz podrabianych proszków do

prania na ogromną skalę, m.in. przedsiębiorcy z M., gdzie sprawcy tworzyli bardzo rozbudowane struktury, działające na terenie Polski i krajów ościennych, m.in. Litwy. W sytuacji więc, gdy wyjaśnień oskarżonego nie można uznać za całkowicie wiarygodne (gdy np., twierdzi, że wszystkie zatrzymane opakowania proszku zakupił od tej samej firmy i odebrał przed przeszukaniem, w tym m.in. na podstawie faktury z k. 217 ze zbioru A, podczas gdy z faktury tej wynika, że oskarżony pokwitował odbiór towaru w dniu 7 lipca 2015 r., a więc już po dacie przeszukania (3 lipca 2015 r.), nie można zasadnie wywodzić, że materiał dowodowy nie daje podstaw do budowania ustaleń faktycznych co do świadomości oskarżonego. Jeśli bowiem oskarżony dysponuje podrobionym towarem, którego części pochodzenia nie jest w stanie udokumentować, mimo iż jako przedsiębiorca musi dysponować dowodami nabycia, a ten udokumentowany nabył po istotnie niższych niż przeciętne cenach, nie można twierdzić, że zachowanie, polegające nawet tylko na posiadaniu takiego towaru, nie wyczerpuje znamion żadnego czynu zabronionego. Nawet gdyby w przypadku ustalenia, że nie ma żadnego pozytywnego dowodu na to, że oskarżony wiedział lub podejrzewał, że proszek do prania i jego opakowania są podrobione, nie oznacza to jeszcze, że nie podejrzewał (lub powinien był podejrzewać), że towar ten nie jest legalnego pochodzenia, ale pochodzi z jakiegoś czynu zabronionego – jeśli nie podrabiania, to np. z kradzieży. Oskarżonemu nie zarzucono dokonania wcześniejszej sprzedaży tego samego podrobionego proszku, stąd ewentualne negatywne opinie

nabywców, istniejące w dacie zarzutu, nie pomogą w ocenie stopnia jego świadomości w dacie oferowania go do sprzedaży co do tego, czy proszek ten jest rzeczywiście oryginalnym wyrobem firmy (...). Tym niemniej, nawet już zgromadzony materiał dowodowy, ale należycie oceniony, nie pozwala na stwierdzenie, że oskarżonemu nie można przypisać odpowiedzialności za żaden czyn zabroniony.

Ad II. Zebrane dowody, także prawidłowo ocenione, nie wskazują nieodparcie na fakt, że oskarżony konkretnie wiedział lub choćby miał świadomość, że proszek do prania, w którego posiadanie na podstawie faktury i bez niej wszedł, jest tani akurat dlatego, że jest podrobiony. Niska cena i brak udokumentowania zakupu może bowiem równie dobrze wynikać z innej, choć również bezprawnej, przyczyny. Z tego względu nie można zdaniem Sądu odwoławczego uznać, że ustalenie Sądu I instancji w tym przedmiocie jest błędne.

Ad III. Jak już wskazano powyżej i jak przyjmuje się w doktrynie (Janusz Raglewski, Komentarz do ustawy - Prawo własności przemysłowej, LEX/el, 2016) „na gruncie art. 305 ust. 1 nie ma przestępnego charakteru samo posiadanie towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym bądź też zarejestrowanym znakiem towarowym, którego sprawca nie ma prawa używać. Ustalając moment realizacji znamion typu czynu zabronionego z art. 305 w postaci dokonania obrotu towarem, warto zwrócić uwagę na spotykany w wymiarze praktycznym problem z kwalifikacją sytuacji, gdy sprawca jedynie oferuje do sprzedaży towar (np. odzież, kosmetyki),

będący przedmiotem czynności wykonawczej analizowanego typu czynu przestępnego. Do transakcji jednak z nabywcą nie dochodzi z uwagi chociażby na interwencję funkcjonariuszy Policji. W praktyce taką sytuację kwalifikuje się często jako dokonanie czynu przestępnego z art. 305. Pamiętać jednak należy, że realizacja jego znamion wymaga dokonania przynajmniej jednej czynności prawnej. Nie można dokonać obrotu, który nie zaistniał. **Samo oferowanie do sprzedaży określonego towaru nie może być kwalifikowane jako obrót nim.** Nie oznacza to, rzecz jasna, że takie zachowanie pozostaje bezkarne. **Oferowanie do sprzedaży towaru opisanego w art. 305 można zakwalifikować jako zachowanie zmierzające bezpośrednio do dokonania czynu zabronionego** w rozumieniu art. 13 § 1 k.k., a zatem mamy do czynienia z usiłowaniem dokonania przestępstwa z art. 305”. Jeśli więc oskarżony nie przeszedł do fazy przedstawienia potencjalnym nabywcom oferty, nie wkroczył jeszcze w fazę bezpośredniego zmierzania do dokonania sprzedaży, wobec czego zachowania, polegającego tylko na posiadaniu towaru w magazynie, słusznie nie uznano za usiłowanie dokonywania obrotu.

Ad IV. Zarzut treściowo tożsamy z zarzutem II i tam omówiony.

Ad V. Zarzut całkowicie bezzasadny, bowiem wskazane w nim przepisy umożliwiają orzeczenie przepadku wyłącznie w razie skazania, a oskarżony został uniewinniony i przepisy te nie mogły być przez Sąd I instancji przy tym rozstrzygnięciu zastosowane. Art. 306 Prawa

własności przemysłowej odnosi się przy tym do materiałów i narzędzi, służących do oznaczania, z czym w sprawie niniejszej nie mieliśmy do czynienia.

Ad VI. Określony w art. 9 kpk obowiązek działania przez Sąd z urzędu nie obejmuje rozpoznawania spraw przeciwko osobom, co do których nie wpłynął od uprawnionego oskarżyciela akt oskarżenia. Nie jest obowiązkiem Sądu ponawianie adresowanych do organów ścigania zawiadomień, już złożonych przez pokrzywdzonego, w celu prowadzenia postępowania w kierunku, jakiego pokrzywdzony się domagał, a oskarżyciel tego zaniechał. Tym niemniej kwestia ta nie wpływa na treść wyroku co do oskarżonego M. D..

Ad VII – VIII. Art. 2 § 3 kpk jest przepisem tak ogólnym, że nie może stanowić samodzielnej podstawy formułowania zarzutów apelacyjnych; niezbędnym byłoby tu wskazanie konkretnej normy prawnej, którą Sąd meriti naruszył i co miałyby wpływ na treść wyroku. Zarzuty te, podobnie jak **zarzut kolejny, oznaczony nr IX**, sprowadzają się do zakwestionowania wydania oskarżonemu podrobionych opakowań proszku do prania, podczas gdy zdaniem skarżącego pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego winien zostać orzeczony ich przepadek – jeśli nie na podstawie art. 44 kk, to na podstawie art. 323 kpk i 340 kpk. Jak już wcześniej wskazano, art. 44 kk ma zastosowanie wyłącznie w przypadku wydania wyroku skazującego, zaś przepisy ujęte we wskazanym pkt apelacji dotyczą umorzenia postępowania (poprzez art. 414 kpk – także

<p>na etapie rozprawy). Żaden jednak przepis nie pozwala w przypadku uniewinnienia na orzeczenie przepadku przedmiotów (nawet pochodzących z przestępstwa), jeśli ich posiadanie nie jest (jak wyżej wskazano) zabronione. Jest oczywiste, że obecnie wiedząc o tym, że zakwestionowane towary pochodzą z przestępstwa (bezprawnego oznaczenia podrobionym znakiem towarowym), oskarżony nie mógłby dokonywać obrotu nimi bez ponownego narażenia się na odpowiedzialność karną.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>I. O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>II. O zmianę wyroku poprzez orzeczenie przepadku przedmiotów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad I. Błędna ocena dowodów, skutkująca nieprawidłowymi ustaleniami faktycznymi i treść wyroku, uniemożliwiająca wydanie orzeczenia reformatoryjnego.</p> <p>Ad II . niemożność orzeczenia przepadku przedmiotów przy wyroku uniewinniającym.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.	Całość wyroku uniewinniającego	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Zasadność podstawowych wniosków obu apelacji		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Ponowienie postępowania dowodowego w całości (bezpośrednio w części, mającej wpływ na uchylene wyroku) i prawidłowa, kompleksowa, zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego ocena przeprowadzonych dowodów.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku uniewinniającego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel posiłkowy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku uniewinniającego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana